

them, "I am well, my idea is thus." They departed lightly and took as many men as necessary to the apartment of Tato and Tamo, killed both in their sleep, and disarmed their servants. Suto arose and said "Thank God, I have finished my enemy and taken my revenge in safety".

KURDISH TEXT

(حَكَا يَتِيَا سُوْتُو. وَتَمُو)

سوتو آغای عشیرتا دوسکانی رگندی هوره ماری . ر
 اوجا ما لامیری یه . تتو آغای عشیرتا ریکانی رگندی رزگه .
 ر ما لامیکائیل آغابو . عشیرتا ریکانی ر زمانی قدیم حتی نوکه .
 دایمی ریر دستی آغایت هوره ماریا بونه . وز مانی سوتو آغا
 زیده تر کَوْتَه بِنُ دستی هوره ماریان . وسوتو . و کوریت وی .
 و برایت وی . وهمی مزینت او جاغا وی گللک ظلم و تعدای له
 ریکا نیان کرن . زیده عاجز کرن . ایدی طاقتا تحمّلی نما .
 تتو تازه جاحیل بو . مرووکی گللک جسوربو . دناو آغایت
 ریکانیان دا . کَسَک وکی وی پیدا نه بو بو . چیدی غیرتاوی
 تحمّلا ظالما هوره ماریان نکر گوته برایت خو . تمو . وهادی .
 ورسول . هرسی رُوی مزن ترون . . . از وکی هنگو قبول
 ناکم . خو . ددستی سوتودا . ناکمه جُو . بومه مرن خوشتره .
 ر رُینا هو . از بتوفیقا خدی . پنجه خو . دی دمه بر پنجه
 سوتو . چة مرم . چه مام . برایت وی . وملت وی گوتن تو
 چاوا مناسب دزانی . ر خبری ته در ناکوین . أمّا م دی

محوبین مه طاقتا هوره ماریان نیه . تتوگوت . بلا محو بین
 هیچ ضررنیه . اگر غالب بوین . اوه مه حتی قیامتی ناو . وناموس .
 قازانجکر . و اگر مغلوب بوین دی مرین . و راحت بین . بهر طرزی
 بیت از گملک رازیمه . خلاصه همیان قرار اینانه سر درمنیا
 دگل هوره ماریان . روژکی . وَتُوَقَوْمِی حَیُوْ برای سوتو .
 دیسالسرا عادتی خوها ته گندیت ریکانی دست کر . به . خورِتی .
 وتشت ستاندنی . تتو . و تمو . دگل ده مرووان چونه نلک حیو
 گوتن درکوه ژ ناو ملتی مه . ژ اورو پاش قبول ناکین . هونگ
 هات وچونا . ریکانی بکن . حیوگوت . ام دی هیین . وهنگو
 بتشتکی نزانین وختی حیو هوگوت . تتودری مارتینی . دالای
 حیو . فیشکک لوی خسار کر . لوی دری حیو کشت . و خلاصیت
 حیورثی هندک کشتن . وهندک حلاتن چونه نیر وکی گندی
 سوتو . کوما بینا نیروکی . ورزگه دوساعت کیمتره . رورا پاشی
 سوتو همی عشیرتا دوسکانی وهوره ماری جما کرن . گوت دی چم
 ما لا میکائیل آغای ریکانی بچارکی بر پئمّه وه . وجی ریکانی
 بتامی زوت کم . بو تو لا . حیو . همیان گوتن ام حازرین . تو
 چاوا امردفر موی تجاوزی ژ امری جنابیی آغاناکین . البته تو لا
 برای آغالسرمه همیان لازمه بی گوتنا آغا واجبه ام شو ورو ژ
 به خبتین له تو لا حیو . خلاصه . سوتو دگل لشکری خواهاته

سرگندی رزگه . دست کرن بشری . مرویت تتو کیم بون
 نشیان رُ دروه شر بکن . خوهاو یتنه قصر اتتو . دقصریدا شر
 دگل لشکری سوتو کرن . کوته مُحصاره . لشکری سوتو
 هجوم دکرنه . دری قصری تتولسر تیر اُنداذا . هنداوی دری
 رونشتبو . هر جاری چار پینج روان دکشتن . و ددا نه پاش .
 سوتو گوت . هونا یت لازمه بچر په بچینه بن قصری . چند داریت
 له گندی رزگه همی برین قدقد کرن . و کر نه چر په چون بون
 قصری . شوی ساعت چارو پینج چر په گهاند نه قصری . هندل
 مرویت لشکری له سر چر په چونه سر بانی قصری . مرویت
 تتو طنکاوبون . تتو گوت . هیچ نه ترسن میر بو روز کی هو نه .
 گرتن . کشتن . ریکا میرانه . صبر کن نوکه دی وان بلاو کم .
 تتو چار پینج لطف دناو نفتی هلینان . بسری جلان وه کرن
 دریر کر نه ناو چر په . آگر بردا چر په . سواند یت قصری همی
 بر بون نه دسوتن . وختی گریا آگری رچر په بلندبو . همی قراغیت
 قصری رونا بون . تتو و خلامان شیلکیت تفتگان لدویب کر نه
 لشکری سوتو . وی دفعی بیست و چار کس تمام کرن . دیسا لشکری
 سوتو رُ قصری دانه پاش . چر په ری فایده نکر . سوتو گازی
 کره تتو . هنگی دی چم ته محو کم . اوه نوکه دی چر په بران چیم .
 ایدی تو نشی وی بسورثی . دوما ی هیه .

تتو جوابا وی دا . گازی کر . مین بابی ته گا . چرپی
داران فایده نکر حتی تو چرپی بران دگهینییه قصری .
گلک دی دور کیشیت . بلکو حتی هنگی خدی بومه چاره یکی .
بکت . دستکرن بچیکرنا چرپی بران اُمّا وکی چرپی
داران سنای نبو . دوی مابینی دا . خبر گهسته حکومتا آمیدی کو
اوه دوازده وره لشکری سوتو لسرقصرا تتویه . وتتو دگل
مروویت خو . دمحصره دایه . قائم مقامی آمیدی ضابطی
جند زمان دگل بیست جند زمان هِنارنه رزگه . کو بهر طرزی
دبیت لشکری سوتو رُسر تتو دفع بکن . ضابط و جندرمه هاتنه
رزگه دیتن قلّه بالغکی مزن لسررزگه . فکر کرن کو اوشوله
بتندی چپی نابیت . به تدبیر و حکیمانہ دی ممکن بیت چونکو
گلک مرو هاتبونه کشتن . به بیست جندرمه بشر دفع کرن . ندبو .
وبه هیوی قبول کرن رُی رُعقلی دوربو . ضابط گوته سوتو . از
هاتیمه مخصوص بیرمه ته کوا حز ناگر مالاته خراب بیت .
چونکو تو آغایکی خاندان و معتبری . اوه هنده وره ته او
لشکره اینایه سرجی ریکانی . شری دکی دنگ گشتیه ولایتا
مو صلی . والی خبر دایه قائم مقامی آمیدی من تشتکی هو زانیه .
تحقیقا ماده بکه . اگر راسته زو خبر بده من . داخبر بدمه والی
وانی عسکری شاهانه روانی به هنیریت بو سرعشیر تا سوتو . وره

ولایتاموصلی رژی دو تابور عسکر دگل دو طوپان دی هین بوتریا
 سوتو . و محافظاتو . ما دامکه هویه صلاحا . حالی ته اوه یه ییک
 ساعت اول وی جمعیتی بلاؤ بکی . أم رژی دی جوابا والی موصلی
 دین . کو تشکی موجهی اهمیتتی واقع نبویه چند غلامیت سوتو .
 وتو . لپشتا گندی لسر مسئلیا دزیا رزان . دوسی ساعتان
 شرکرن . ورثیک وه بون . ودویان سی مرو هاتینه بریندار
 کرن . هنگی تو مسئول نابی . اوه من گوته ته . قبول دکی کیفا
 تیه . قبول رژی نکسی کیفا تیه وختی ضابطی هوگوت . همی
 ملتی گوته سوتو . أم مالاخو خراب ناکین بشری دولتان
 رمه زیدیه . اگر شری عشیر تانه . أم همی حازرین . خوبونه .
 بدینه کشتن . أمالای حکومتی بمه ممکن نابیت . خلاصه
 سوتو قبول کر . لشکری خو پاشوه بز . ضابطی گلک پاره
 رشوتو . وزگرت . ومنتکی مزن رژی دانا سرسوتو کومن
 شولانه بسنای چیکر . . . وگوته تئورژی صلاحا . حالی ته
 اوهیه تومال وعیال . وخز میت خوهمیان نقل کیه مرکزی
 قضا آمیدی . خبر بدیه ولایتی . وبابی عالی له استنبولی . و
 مغدوریت . ومظلو میتاخو . بوهمی مقاماتیت لازمه . بوجه تفصیل
 بیان بکی . بلکه حکومت ته محافظه بکت اگر نه تو نشی خو ر
 ظلما آغایت هوره ماریان حفظ بکی . وأم همی دی بوته شاهدی

دين . خلاصه تورتی قانع و ممنون کر . و مالای . و مرویت وی
همی دگل خویر نه آمیدی . و گلك پاره ر تورتی قازانج کر .
چونکو لناو کردان مثلکی مشهورهیه . رؤمی خر تلین .
خوشیا وان اوّه ککش مشه بن وختی تتو بمر ویت خووه .
چو آمیدی . جی ریکانی بی خدان ما . شیخ محمد صدیق ری .
خر تلکی مزن بو . جی ریکانی ری . ککشکی گلك خوش .
وقلو بو طمعا جنابی شیخ گلك غالب بو . فکر اخو کر .
کو بطرزکی سنای جی ریکان بینته بن دستی خو . کاغذ
حرمانه دگل دوسی مرو ویت معتبر وزانا و چند پاره بو
قائم مقامی آمیدی هنارن . کو آز خواهش دکم . تو تو چیکی .
تو محتاجی . من به بیت . بهیته ایره . آزد گلی به آخوم .
شولای از بدمه چیکرن تو شولای لویدری پیچک تأخیر
بکه . وختیکو خبری شیخ گهشته قائم مقام . گلك کیفخوش
بو . موافقی مقصودا شیخ عمل کر . گوته تتو . ریککی قاهیم تر .
و بسنای تر . من بو ته ملاحظه کریه . اگرچی لیره ری شولا
ته ممکن دبیت اّمّا ولایتا موصلی شولان پیچک تأخیر دکت .
حتی نتیجه در دکویت . مر و گلك عاجز دبیت . ولایتاوانی .
زوتر اجرا آتان دکن . و ولایتاوانی هرچی هیه در دستی شیخ
محمد صدیق دایه . هرچی حز بکت دکت . آزد بیرم اگر تو .

و برایت خو . و چند معتبریت عشیرتا ریکانی بچنه نه‌ری لالی
 شیخ محمد صدیق شولا هنگودی زوترچی بیت . و هم عشیرتی
 و هم حکومتی زاتی شیخ شریک و پشتیوان بیت بو هنگو چیتره .
 و پشتا سوتو . دی شکیت . خلاصه تورا‌زی کر . و رُقام مقام
 ممنون بو . کوریککی هو نیشاوی دا . تتو دگل بران
 و معتبر ان هاته نه‌ری . نیچیری شیخ هاته داوا وی
 و ختبی تتو هاته لالی شیخ محمد صدیق . گلب احترامام وی
 گرت . و ممنون کر . شیخ رُپاوه ئیان عزمان لوس تر بو . بهر
 طرزکی دلی تتو رازی کر . گوته تتو جی قصرا رزگه بفر وشه
 من . اُزدی قصری تمام خراب کم جارکی دی رُتو دی مزن تر .
 و قاهیم تر چیکم . و بیست خلامیت خو . دی دانیمه لالی ته .
 و صد تفنگ . مارتین . و سوزنی . دی دمه مرویت ته . و رُ
 طرفی حکومتی رُ امرکی خصوصی بو محافظانه . دی دمه
 تحصیل کرن . و بدل و هپی مزنیت ریکانی دَهِپیکاکا احا صلاتی
 خُو . هر سال بدنه من . تتو گوت . هر امری شیخ بفر موت .
 من قبوله . خلاصه و تو معاملا خو گریدان . و تتو خلات کر .
 و سوره چاوش . دگل بیست خلامیت براره . دگل تتو هنارنه .
 ناو ریکانیان . قصرا رزگه رُ بن خراب کرن . هوستا هنارن
 دست کرن . به چیکر نا قصری . تبقیته بنی نیز یکی تمام بونی

بون . سوتو ملاحظه کر . اگر . قصرا رزگه بوی طرزی تمام
 بسیت . ودستی شیخی بکو یته ناو ریکانی . هنگی قو تا تنو .
 دی گته درجه یکی . ایدی نشیت برامبریا وی بکت . پاشی بو
 آغایت هوره ماری طنگاوی یکی مزن دی پیدا بیت . چونکو
 ریکا . کاروانه هوره ماریان بولای موصلی . آکری . آمیدی .
 ایناوریکانی دچیت . سوتو همی دوسکانی . وهوره ماری گازی
 کرن . گوته وان . هونگ دزانن تتوی ریکانی چاوا در منی میه .
 گوتن بلی آغا . چاکه دزانین . گوت . هونگ دزانن شیخ محمد
 صدیق چاوا خوزت . وطمعکاره . گوتن بلی آغا . گوت . هونگ
 دزانن اگر قصرا رزگه لسروی اساسی تمام به بیت . وشیخ
 دگل تتو متفق به بیت . جی دوسکانی وهوره ماری دی کویته
 محاصره . ام هنگی لازمه به بیننه جوپیت تنو . اگر نه نارین .
 همیان پیکوه گوتن بلی آغا دزانین . ویه وزیده تره . سوتو گوته
 ملتی خو . بس مادام هونگ وانه همیان تصدیق دکن . هونگ
 بوچی تدبیر اگر تننا پیشیا وانه ناکن . نوکه ام دما بینا مرنسی .
 ورینپی داینه . ومرن نیز یک تره . بس یان هونگ تدبیری
 بکن . وازدی تابعی فکرا هنگوبم . یان از بکم هونگ
 موافقی گوتنا من عمل بکن . همیان گوتن . حتی و جودا ذاتی آغا
 حازره . کس رمه خدان رئی نیه هر رئیکی آغابفر موت .

وظیفامه اطاعته . سوتوگوت . مادام کو هو ننگ هو مطیع بن
 قرار بیت از وجودا خو فدای مصلحتا حالی هنگو بکم .
 آولا گوت ای ملت هو ننگ دزانن اگر از تنزل بو شیخ محمد
 صدیق بکم . فقط گندکی هنگو بدمه وی . اودی گلک ر من
 ممنون بیت . و احترامما من گلک دی ر احترامما تنو زیده تر بیت .
 همیان گوتن باورد کین . ویه و کپی آغا دفر موت . سوتوگوت . بس
 هر چی بکم . بو خاترا هنگویه . بو خو نیه . فکر ا من نوکه اوه
 یه . هجوم بکینه رزگه . سوره چاوش و خلاصیت شیخی بکزین
 ونهیلین قصرا رزگه تمام بکن . هو ننگ چاوا مناسب دزانن .
 همیان گوتن ام همی لسر رثیا آغا حازرین . چونکو مادام قصرا
 رزگه تمام بو . ام دی محو بین بس بو مه شر صلاح تره دا اگر محو
 دبین . بشرف و ناموس محو بین . نه برزیلی . و بی ناموسی .
 خلاصه دگل سپیدی نه صدمیر دوسکی وهوره ماری هجوم
 کر نه سررزگه . وی رورشی تنو و مر و ویت خو چو بو نه آمیدی .
 کو . مالیت خو بیننه رزگه . سوره چاوش دگل بیست خلامان
 حازر بون . قصر رشی درست نبو بو . ساعتکی شر کرن . ره همی
 قراغان لشکری سوتو . دوره لوان دا . سوره و خلاصیت خو .
 چو نه خانیکی . اوزانی بو شری چاله نبو . مر و ویت سوتو گشته
 بن دواریت خانی . دگلکان دا . سوره دوسی مر و ویت

سوتو کُشتِن. اَمّا فایندَه نبو. رِهَمی رخان آگر بردانه خانِ
سوره دگل دوازده خلامان هاته سوتن. حتی شیان شر کرن.
و چکیت خو ندان. حاوت خلامان. امان خواستن. درکوتن.
سو تو گوته وان حاوتان چکیت خو بدن. هر نه نِل شیخی خو.
پیرنه وی. جار کیدی خیالاجی ریکانی نکت. حتی کورَکی
مالا میری مایه. ممکن نیه کس به راحتی تصرفی دعو شیرتا ریکانی
دا بکت. او حاوت خلام هاتن. رؤس. بی چل. کریپت.
شَرَمِنْدَه. همی متحیر مان گوتن. اَوَه چه حاله. وان رَی
حالی خو بتمای حکایت کرن وختی وان حاوت
خلامان حکا ییتا حالی خو بو شیخ محمد صدیق بیان
کرن. شیخ غایت عاجز بو. رِذُو جِهَتان. بیک اَوَه بو.
گنم. و پِرَنجی ریکانی نهاته دستی وی پیدی اَوَه بو زَرَز و
بی ناموسِیکی مزن هاته وی. شیخ گوته فکرا تولا وی واقعی.
همی مزیت خو حازر کرن. و مشورت بو ان کر. گوت. هونگ
چاوا صلاح دینن. هندکان گوتن دی لشکرکی مزن رعشیرتان
درست کین چینه سروی همیان بر پیننه وه. هندکان گوتن صلاح
اَوَه یه احوالی وی بتمای بو والی وانی. و والی موصلی بهیته بیان کرن
وله حکومتی بهیته محکوم کرن. و بدستی حکومتی بهیته تربیه کرن.
و هندکان گوتن. چاکه حضرتی شیخ عبد الرحیم آغا تلطیف بکت.

اُو رُ مالا مَفِي يَه . ماينا وان وما لا ميري دايمي نخوشه . هنگي
 اُو وتو دي بنه ييك درُ مني رُ دروه . وناودا . كو پيدا بون . دي
 پريشان بيت . هند كان گوتن دي نرُ دان بينه گنديت وان .
 وچينه سرريكيت كاروانيت وان . ناهيلين راحت بيت حتى بتامي
 تولاخو دكينه وه . خلاصه هريكي راي گوت . بنده حقير
 ملا سيد له مجلسي حازر نبو . له مدرسه بو درسا فقيان دگوت
 خلاصه هات گوت شيخ ته خوازيت . بنده چو حضورا شيخ فرمو
 تو چاوا صلاح دزاني . بو تولا سوره چاوش و خلا مان . بنده گوت . از
 ملا مه . تازه جا حيلم شوليت سياسي نزانم . من نه گلك بلكي پيچل
 رُي تيكليا اموريت دنيايي نكريه . و تَاَه ايت حازر همي عقلمدارن .
 مزنن شول ديتي نه . اوان البته رُ بنده چيتر دزانن . شيخ فرمو ويه
 وكي ديري اُمّا از حز دم تورُي رايخو بيان كي . چه چال چه خراب .
 چونكو وانه هميان رايخو بيان كرينه . بنده گوت . رُ همي ريان
 كيشك مقبولي نظرا مباركي حضرتي روحا فداه بويه . شيخ فرمو
 هيشتا من چه اظهار نكريه حتى تو رُي رايخو ديري . بنده
 گوت . خواهش دم بزنام . راييت وان چنه دا اگر موافق فكريا
 بنده بن تصديق بكم . اگر موافق نبون هنگي بقدر عقلي ناقصي خو
 بنده رُي دي تشكي عرضي حضورا مبارك كت . شيخ راييت
 مجلسي كَت كَت حكايت كرن . گوت اَوَه تَنه راييت وان . بزنام

کاتو دی چه بیرئی. بنده گوت. رأیالشکری عشرتی بی اطلاعی
 و بی تیکلیا دستی حکومتی خرابه. حرکاتیت خود سرانه. دومای
 باعثی خسارت. و ندامتی یه. نرّده کرن. و کاروان شلاندن رئی
 شولا آشقیانه. لایبق نیه بو مزّ نایا شأن و شرفا حضرتی
 مولای بنده گان. تلطفیفا عبدا لر حیم آغا واقعا چاکه. اّمادوی
 اثنای دا. وختی موققتی سوتو. زحمته کو فایده بدت بو مقصودامه
 و اگر فایده بدت رئی. دَرَنگ دی بیت. و بیانا احوالی وی بو
 والیان و محکوم کرناوی له حکومتی البته لازمه. و شرطی اّوله.
 بلی اوهند بتنی رئی کافی نیه دردی مه درمان ناکت. نهایت.
 حکومت دی وی حبس کت پاشی مدتکی. گللک پاره دی
 رئی ورگرت. ووی بردت. هنگی سوتو دی خورّت تر بیت.
 و شولامه دی آسی تر بیت. بنده هو مناسب دزائیت. اّولا
 بیانا حالی وی بو حکومتی. پاشی تحصیل امری رسمی و داناده
 جندرمه. بوتعمیرا قصر رزگه. و اقرارا تتو له حکومتی کو
 گندی رزگه. و قصر رزگه من فروتنه شیخ محمد صدیق.
 و حکومت رخصت بدت کو شیخ بو محافظا گندی مرویت
 خوبسلاح دانیته رزگه هنگی هر واقعه یکی بقومیت. سوچ
 بو شیخ نیه. بو سوتویه. و دیهاریت گللک چال. بو قائم مقامی
 گوری. و قائم مقامی آمیدی بهنیرن. دلی وان چال خوش کن

و تو کو در حق شیخ دایمی بچا کی . و در حق سوتو بخرابی . بنویسن .
 و چار صد میران . صد شمد نیان . صد گردی . صد هر کی . صد مزوری
 کو اوه خو بمحو بیت ته دزانن . دگل تتو ریکه رزگه حتی
 قصر تمام دبیت . جندرمه . وهوستا لسر قصری بن . اوان میرانه .
 هر شوی بچنه سرگندکی دوسکانی . هنگی هم عشیرتی دی تولا
 مه بیت . هم حکومتی . و مقصودا شیخ کو تصرفا ریکانی یه اوری
 دی حاصل بیت . و هر چار عشیرت ری دی بنه در من دگل سوتو .
 ایدی نه او . ونه اولادی وی ری دستی وان چار عسیرتانه
 راحت نابن . وختی بنده هو ترتیب بیان کر . شیخ و تو کیف
 خوش بو . و تو کنی . ممکن بو . مرپشکل به همی پران بچپته دوی وی
 شیخ محمد صدیق گوت آفرین ملاسعید رأیا ته رههمیان چپتر کوته
 عقلی من . دی عمل برأیا ته کم . و اهلی مجلسی ری همیان گوتن
 الحق رائیای ریهمیان مناسب تر . و بفایده تره . شیخ فرموبس
 مادام رأیا ته رههمیان مناسب تر بو . از حزدکم تو زحمتی بکیشی
 بچیه رزگه لنک مر و ویت من بی حتی قصر تمام دبیت . و بی
 رأیا ته کس چه حرکه نکت . هندی بنده رجا کر وظیفانیه .
 أمّا شیخ مَجْتَبَرُ بو . خلاصه . چار صد میر بطرزی بنده
 گوتبو . و ده جندرمه حاضر کرن . تسلیم بنده کرن . بنده عرض شیخ
 کر . حزدکم شهاب الدین خوارزای شیخ . و ملا موسی کاتب

شیخ . وقطاس آغا وکیل خرجی شیخ اُوهر سیکه ری بهین .
 شیخ امر فرمو . اوه بو چنه . لازم نینه مادا مکو تو چوی کسی
 دی حاجت نیه . بنده گوت . کاریتی گران دبیت گلک ملی خو
 بدنه بن . اگر نه ملی ییکی بتنی دی دبندا شکیت . اوه شولکی
 مز نه . گلک خزمت هنه . اگر همی خزمتان ییک بکت فکرا
 وی دی مشوش بیت . شول دی آلوژ بیت . شهاب الدین
 چو نکو خوارزای حضرتی شیخه سهم و صیانتا وی زیده تره
 لازمه اوبهیت . بو قوما نداریا خلامان . وملا موسی لازمه بو
 کاغذ نو یسین . ومشورت کرنا اموران . وقطاس آغا لازمه بودانا
 ارزاقی خلامان . وجما کرنا حاصلاتی . اگر وانه همیان بنده بکت
 فکر دی پارچه پارچه بیت حلا مشکلاتان نشیت بکت . دیسا
 همی اهلی مجلسی تصدیق کرن . گوتن و تویه وکی ملاسعید دیریت .
 شیخ ری تصدیق کر . دیسا آفرین گوت . و ام هنارین .
 شوی چوینه . مزره . ویگوز . رورا پاشی چوینه . شیوا هرکی .
 رورا پاشتر چوینه دری . وی شوی پینجه میر دست براری . مه
 هنار نه چیای هند اوی پر امیزی . کوسر حدی ریکانی . و هرکیان .
 ودوسکیانه . چو نکو اگر اوجیا بهیته گرتن کس نشیت بجیته
 لای ریکانی . دگل سپیدی ام رابوین . یک منزل مه هارو .
 نه رونشتین حتی گهشتینه رزگه . وختی ام کهشتینه ویدری

نیو ساعت ما بو . بو مَغْرِ پبی . وی ساعتی صد میر . زهر عشرتکی
بیست و پینج میز مه هنار نه گری پیشی نیروه کی گندی سوتو .
بنده و تو تنبیه لو ان کر کو کس چه تفنگان نه هاویریت . و
هجوم نکن حتی صبه از بخو تینم . اگر اوشوه سوتو حلات .
چو . چا که . اگر نه دی دوره لگندی دین نا هیلین کس
در کویت . وی شوی خفیت سوتو لئاو ریکانی هبون . خبردا نه
سوتو . کو وی کردی قوتکی و تو هاتیه رزگه . هم عشرتی . هم
حکو متی . کو ای پدی . تو نشیبی له نیروه رو نیبی . وی شوی
سوتو حلات چو هوره ماری . دگل سپیدی ام بیت مای لرزگه
چوین گهشتینه ییت چویه گری پیش نیروه کی . مه پیکوه
دوره لگندی دا . و شیلکیت تفنگان کر نه . گندی . چه
دنگ ز گندی نهات . هیدی هیدی خلام پارستنه گندی .
زانین چوله . کس تیدانیه . ام ری چوینه گندی . مه گوته
تو . وی جاری نوبتا تیه . تولاخو . واکه . تتو . و مروویت
وی آگر بردانه قصریت نیرو کی گند همی سوت . وختی تری
بولشکر چو رزان . باریت تری اینان بورزگه . هوستان
دست کر به چیکرنا قصری . روزا پاشتر . صد میر مه لرزگه
هیلان سیصد میر دگل احمد بگی بره سوری کویلیک بور
چاوشیت خلا میت شیخ محمد صدیق مه هنار نه سر گندی بیری .

وگندی چی . تمیس تالان کرن . وپزی وان وهیستریت وان .
 همی اینان . هاتنه رزگه . ومه گاغد بو شیخی هنار کو الحمد لله
 سایه همتا اجدادی عالی نرادی حضرتی شیخ ارواحنا فداه بالکمال
 موفقیته گهشتینه رزگه . ولد ویل غلبه ومظفریت
 با حصول . هرمرام واخذ انتقام از دشمنی بد انجام دکاردایه .
 وکیفیتا حال هویه دام ظلّه العالی آمین بنده سعید شیخ
 گلک کیفخوش بو . تبریکا فتوحا تیت مه بو مه
 شرف اصدار فر مو . نویسی بو . ذاتا دایمی امیدا داعی
 رکمالا فراست ودرایت وجسارتا امثالی هنگوروان فتوحاتیت
 مسرت انگیز زیده ترهیه وفقم آله آمین الداعی صدیق
 بچینه سربجشی حالی سوتو . وختی سوتو چو هوره ماری . ملاحسن
 شوکی . کوکاتی وی بو . وقاضی دوسکانی وهوره ماری
 بو . هناره لالی طاهر آغای گوری وختی ملاحسن
 هاته لالی طاهر آغا . گوت سوتو آغا از هناریمه خزمت
 هنگو تواسد آغایی سری مه همی عشیرتا دوسکیانی . وتو
 اعضای حکومتا گوری خزماتی . ودوستینی . بورورکی هویه .
 نو که تدبیرا مه چیه . وام چه بکین . چاکه . طاهر آغا مرووکی
 تیگشتیه . گوته ملاحسن هندی از ملاحظه دکم . نو که بسوتو .
 رغیری راضی کرنا شیخ محمد صدیق . چه ری نما نه . چونکو

شری وی. دگل تتو. و دگل خلا میت شیخی. و کشتنا سوره
 چاوش دگل دوازده خلامان معلومی همی مقاماتان بویه. حکومت
 طرفداری شیخیه. بس نوکه لازمه دلی شیخی بیته خوشکرن.
 ملاحسن گوت بلی. ویه وکی دفر موی. از ری و تو دزانم.
 امانز انم. ریکا دتلو شکرنا شیخی دی چاوا بیت. طاهر آغا گوت.
 حقیقة بزحمته. اما اگر ممکن بیت تو بشی بچیہ رزگه لالی
 ملاسعید روی به پرسی ممکنه. کو اورپیککی بوت ته بیریت.
 ملاحسن ر لالی طاهر آغا گریاوه قصدا لالی بنده کر. خو گهانده.
 گندی هیشی. رعشیر تاریکابی گندی مسیحیانه. ساعتکی دوره رزگه.
 شوی ملاحسن لوی دری ما. صبی زو. مه دیت مرووکی نصرانی.
 رهیشی هاته لالی مه. گوت حزد کم ملاسعید بتنی به بینم. وختی
 بنده دیت. گوت ملای سوتوله مالان رونشتیه. دیریت قوی
 حزد کم بهیمه لالی ملاسعید. چند خبر هنه عرض بکم. اما نوی رم
 بهیم. ر بر قراولان نکو من بکرن. بنده ری ده خلام دگل
 نصرانی هنارن. من گوت هر ن ملاحسن رهیشی بسلامتی بیننه
 ایره. مؤیک ره سری ملاحسن بکویت هنگو همیان. دی کمه
 از مانجی. مارتینان. خلاصه. خلام چون. ملاحسن اینا
 دوشوان ما. لالی مه. همی گفتگومه کرن. بنده گوته ملاحسن
 اگر حضرتی شیخ سوتو قبول بکت. ور کشتنی عفو بکت. تو

وعده دِدئی کو سوتو بِچیتَه حضورا شیخ . گوت بلی اما
 بشرطیکو سوتو آمین بیت رُرو حاخو . بنده گوت بس توهره لالی
 سوتو . بتماهی دگل وی به آخوَه . و قولی . رُوی وَرگِرَه . حتی
 تو تپیه وه . از ری . دی دگل حضرتی شیخ . مخابره . بکم . بزائم
 رأیا شیخ چیه . ملا حسن . مه هِنارَه وه . بولالی سوتو . و بنده دست
 کر به کاغذ نویسینی و سوال و جوابی . دگل شیخی . چونکو بنده
 عادتی مأموریت عثمانیان دزانی . کوچه و ختان قول . و فعلیت وان
 موافق نینه . رُغیری پاتنا کبُا با غَرَضًا خو . چه مقصود دی نینه .
 مه دزانی کو مدّ تکی . دی سوتو طنکاو کن . حتی پاره یکی زور رُ
 شیخی دخون . پاشی . دومای . هیدی هیدی . دی سوتو تلطف
 کن . حتی گلک پاره رُوی ری . دخون . کَسُک بو کَسُک محونا کن .
 بنده و تو صلاح و مناسب دیت کو شیخ . سوتو قبول بکت .
 هیشتا شول رُدستی وی در نکوتی . خلاصه به وی مضمونی بنده
 بو شیخ نویسی . و کیفیتا هاتن و چون . و آخوتنا مه دگل ملا حسن
 بتفصیل مه بو حضورا شیخ بیان کر . و هِنار . حضرتی شیخ جواب
 بو بنده هِنار . هر طرزی کو موجب جفطاشرف و ناموساداعی
 بیت . دوی ماده بی دا . تو وکیل . و مأذونی . زین پس هیچ حاجت
 بمرآ جماداعی نیه . چاوا بفکرآ خودزانی عمل بکه . عزیزم والسلام .
 الداعی محمد صدیق . وختی أوجوا به هات . ملا حسن ری . روزا

پاشتر هاته رزگه . ملاحسن گوت . اگر تور ژ لالی شیخی خاطر
 جمع بی . از رژی ژ لای سوتو خاطر جمع . کو ژ خبری من در
 ناکویت بنده گوت مادام ویه . اوه ام هر دو وکیلین . از هو صلاحا
 سوتو دزانم . طاهر آغا و علی افندی پایلانی دگل خوبیت بجیته
 نهری . سرمرقدی سید طه . داشیخ . وی عفو بکت . اگر سوتو
 وهی نکت . تودزانی اوله دولتتی محکومه . دی هیته محو کرن .
 ملاحسن گوت . اگر تودزانی دی . هوچیپیت . از دی وهی کم .
 من رژی تأمینات داملاحسن . اوزی چو . بوی طرزی . بو سوتو .
 گوت . وسوتورژی قبول کر . دگل طاهر آغا . و علی افندی چونهری .
 شیخ گنک کیفخوش بو . چو نکو دایی مقصودا جنابی شیخ
 آرکی هوز بو . رناؤ دؤ بریت رق . اؤدخا سوره چاوش دانبو
 وی پاره دویا . گوته سوتو . بوخاترا طاهر آغا و علی افندی .
 وبوخاترا . شرفا مرقدی باپیری خو . من توعفو کری . رکشتی .
 وگرتی . وسورگون کرنی . امّا هیتیمیت سوره چاوش فقیرن .
 وهیتیمیت خلامان . بی چاره نه . خوناهر پیکبی صد لیران هزار .
 وسیصد لیره بدت . بخیر بجیته مالاخو . سوتورژی قانع بو .
 دو جندرمه . وهشت خلام دانه سوتو . کو بجیته ناو دوسکی
 وهوره ما ریان کو هزار وسیصد لیره بو شیخ . جماکت . بینیت .
 خلاصه چو سیهزار لیره زیده تر پلاته کر . لیسر عشیر تا

دوسکی وهوره ماریان . وتحصیل کرن هزار وسیصد دانه شیخ .
 پی زیده بوخوهلگرت . وحتیکوسوتو ملاحظه کر . تیگشت .
 کواگر تتو مرووی شیخ بیت . ودایی خلامیت شیخ لالی
 تتوین حالی وی دی نخوش بیت . منفعتی وی دی کیم بیت . گوت
 چا که تدیر کی وتو بکم تتو بدوستینی تلف بکم . پاشی سالکی .
 کوجی ریکانی تام کوته دستی شیخ وحاصلاتی ریکانی . رِ کرپی
 گه . نه گشته تتو . سوئو . زانی . کولی هیه کو تتو به لپینیت .
 سوتو . ملاحسن هِناره لالی تتو . کو بیر یته وی . هرچی
 چوی . چو . بلاهیت . از او . عهد کی بگرین . ر نوکه
 ویوه . بینه دوست . چه جاران . ضررا . بیل و دو . ناکین .
 شیخ محمد صدیق اردهایه دی مه هر دویان خوت . اوه
 سالکه او دزانت چه منفعت گشیه وی . فرقا وی . و
 کر ما نچکی نیه لیک خلامیت شیخی . مادامکه شیخ دی مه محو
 کت . ام مصالحه بکین صلاح تره . اگر باور نکت . ازدی کچا
 خو ری دمه وی داچاله باور بکت . کو ار ردل مصلحتی دخوازم .
 ملاحسن چولالی تتو بوی طرزی بوتوگوت . تام کوته عقلی
 تتو . وقبول کر . سوتو کچا خو دا تتو . روز کی . تتو هجتک
 پیدا کر . همی چکیت خلامیت شیخ محمد صدیق ستانندن .
 وخلام پچک کر نه در . هاتنه لالی شیخی . شیخ گلک عاجز بو .

اَمافايدِه نکر . چو نکو سوتو . وتو تمام متفق بون . وشيخي
 بارزاني رِي در مَنِي شيخ محمد صديق بو . سوتو و تتو پيکوه چونه
 لالی شيخي بارزاني . بونه تابعيت وي . دوسالان هو رابارن . تتو
 تمام خاطر جمع بو . پاشي شيخ محمد صديق مر . و شيخي بارزاني
 رُ حکومتا عثمانی عصيان کر . هیدی هیدی اَسْبَابِيتْ سوتو
 مَهِيَا بون . زانی کوايدی تتوچه پناه نمان . وسوتو ملاحظه کر .
 چاکه . له حکومتی رِي وی محکوم بکم . داچه رِي بوي نمين
 پاشي وی بَفَوِ تينم . خبردا تتو . اَوْهَرَسَالْ هنده پاره اَغنامی
 ددته حکومتی . چه لزوم هیه . همی عشیرتا دوسکیان نیوکا وی
 نادن . اوساله وختی پَظْ هَرُ ماری . حیوانی ریکانیان بهنیریته
 لالی مه حتی مأمور دچن . پاشي پَظی خو پین . تتو رِي وَه کِر .
 سوتو بمخفی خبر دا قائم مقامی آمیدی حیالی تتو اوه یه . هندی
 نصیحت دکم قبول ناکت . نزانم چبکم رُ ترسا دَوْلَتی نوپریم تریبه
 بکم . اگر نه . لِنکْ من تر ییاوی . رُ اَوْخُوا زَنَه ویکي سنای
 تره . قائم مقامی آمیدی . جوابکی گلک به تشکر و ممنونی بو
 سوتو هنار . گو تبو . تو مآذونی هر کسی ذره قدر . خیانتی دگل
 دَوْلَتَا عَلِيَه يَا اِسْلَامِيَه بکت تریبه بکه . سوتو تمام خاطر جمع
 بو . روزکی خونخوش کر . کَوْتَه نَاؤْ نوپنان خبر بو همی دوستان .
 وخزمان هنار . کوسوتو . نیز یکی مَرِنِي يَه . بلاهمی بهین دا

وختی مرنی حازرین . ملاحسن له نیک بانگهی وی رونشتبو .
 لدویک سورَه یاسین دخوند . همی قومی وی جابو . بووی
 دگرین . جواب دانه تتورثی کو اوری زاوای سوتویه بلا بهیت .
 وکچا سوتورثی دگل خوینیت . کو اوه آغا لسر مرنی یه . نکو
 جارکی دی بساخی بیب و دو نینن . تتو . و رنا خو . و برای وی
 تو . دگل چار پینج خلامان . چونه نیروکی گندی سوتو . وختی
 چون دیتن خلک همی بو آغا دگرین . تتو . و تمورثی گلک گرین .
 تتو گازی کر . آغا . آغا . پیچل چاویت خورا که . ام همی
 قربانی ته بین . خوزی جارکی دی . تورثی نخوشی . رابوبای .
 بلا من چه لد نیای نما با . سوتو پیچل چاویت خو را کرن . آهیک
 کیشا گوت . تتو از مرپه . الحمد لله جارکی دی من همی مرویت
 خودیتن . مرن حکمی خدی یه ریکامه همیانه . گوت . او سمان .
 تیلی . خزمتکی چال بو تتو بکن . اوه اژدمرم . تتو برا مزنی
 هنگویه . چه جاران ر خبری تتو در نه کون . همیان گوتن بلی .
 هر امری آغا بفرموت . بجان ودل مه قبوله . شوی منزلک جدا .
 دانه . تتو . و تمو . وختی نوستن . سوتو . او سمان و تیلی گازی
 کرن . هنگی گوته وان . از ساخم . فکرامن . اوه یه . اوری
 سول چون . چند مرو لازم بون دگل خوبرن چونه منز لا تتو .
 و تمو . هر دو . دخوی دا . کشتن . و خلا میت وان رچل کرن .

سوتو رابو گوت . شکر بوخدی . کو من درمنی خو تلف کر .
و تولا خو کره وه اَز مام سلامت والسلام

I would call attention to one feature in this Kurdish text which seems to me rather particular. The verb does not accord with the subject, but with the preceding complement, i.e. the subject being in the singular (Suto, Tato, Qaimaqam, I) the verb is in the plural *because of plurality of the complement* (all tribes, four and five men, twenty gendarmes, ten golams), as we see in these sentences:—

ستو همی عشیرتا دو سطانی و هوره ماری جما کرن
Suto *have* collected all the tribesmen . . .

تر هر جاری چار پینج روان دکستن و ددانه پاش
Tato *were* killing and throwing back four or five at every
rush . . .

قائماقام بیست جندرمان هنارنه رزگه
Qaimaqam *have* sent twenty gendarmes to Razga . . .

بنده ری ده خلام دگل نصرانی هنارن
I have sent ten golams with the Christian (to show the
difference, let us say in French “*j'avons envoyé*”).

I do not think it is a kind of pluralis majestatis, because I find such sentences too: ستو همی دوسکانی و هوره ماری و ان بنده ری ده خلام دگل نصرانی and گازی کرن گوته وان بنده ری ده خلام دگل نصرانی , where the verb is in the plural for the reason explained above and in the regular singular form when there is no plural complement preceding.—B. N.